

РЕШЕНИЕ

№ 1161

гр. София, 23.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 01.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **11450** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 256, ал.1 и ал.3 от АПК.

Образувано е по искова молба от Н. Я. Я., против областния управител на Област С., с която се иска ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 4093,19лв., представляваща обезщетение за отчужден с Решение на № 438/12.06.2015г. на Министерски съвет недвижим имот, собственост на ищцата. Претендират се разноси. Първоначално исковата молба е била предявена пред Софийски районен съд, за което е образувано гр.д.№ 24026/2020г. с Определение от 18.03.2021г., оставено в сила с Определение на Софийски градски съд по гр.д.№ 7419/2021г., производството по делото е прекратено и изпратено по подсъдност на Административен съд София-град. Ответникът – областният управител на Област С., чрез процесуалния си представител, оспорва исковата молба като неоснователна и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли. Претендират се разноси за юрисконсултско възнаграждение. Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на иска.

След като се запозна с жалбата и с приложените по делото писмени доказателства, съдът прие следното от фактическа страна:

Ищцата Н. Я. е собственик по наследство на 15/108 идеални части от имот с идентификатор 68134.1320.20, възстановен с Решение № 100-2/10.03.1999г. на Поземлената комисия, район „Н.“-Столична община.

С решение № 438 от 12.06.2015 г. на Министерския съвет на Република България, на основание чл. 34а, ал. 1, вр. чл. 34б и § 1 от ДР на ЗДС за държавна нужда, за

изграждане на обект "Път II 18 Софийски околоръстен път" от км 0 + 780 до км 6 + 300 и обект "Път II 18 Софийски околоръстен път" от км 0 + 780 до км 6 + 300 - изместване и реконструкция на съоръжения на други ведомства на територията на Столична община, област С., са отчуждени имоти и части от имоти, частна собственост, от които и имотът на ищцата като е определено парично обезщетение в размер на 4093,19лв.

С молба с вх.№ 94-00-8195/28.08.2018г., Н. Я. е поискала от Агенция „Пътна инфраструктура“ да и се изплати определеното обезщетение и е приложила необходимите документи за получаването му.

С писмо с изх.№ 06-00-212/30.08.2018г., А. изпраща отчуждителната преписка на Областна администрация Област С. като уведомява, че определеното за имота обезщетение е преведено по сметка областната администрация.

С писмо с изх.№ 0408/131-002-15/26.09.2018г. Областна администрация на Област С. е поискала от ищцата да представи допълнителни документи, а именно Удостоверение от Агенцията по вписванията за вписвания, отбелязвания и заличавания за имота за 10-годишен период от датата на подаване на документите, както и нотариално заверена клетвена декларация за притежаваната от нея час от имота.

Със заявление с вх.№ ОА23-15863/14.10.2019г., указанията на администрацията са изпълнени като са представени исканите документи. Въпреки това и към настоящия момента, обезщетението на ищцата не е изплатено.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Искът е ДОПУСТИМ. Предявен е от субект с активна процесуална легитимация и правен интерес от водене на производството като заявител в образуваното административно производство по отчуждаване на недвижим имот, по което липсва изплащане на дължимото обезщетение от компетентния орган. Същото не зависи от изтичането на определен преклузивен срок, тъй като атакуването на бездействието на органа е регламентирано като безсрочно.

Разгледан по същество, искът е основателен. Съображенията за това са следните:

Фактическият състав на иска по чл. 256, ал. 1 от АПК включва бездействие по задължение на административен орган, произтичащо пряко от нормативен акт. Между страните не се спори, а и от приетите по делото писмени доказателства безспорно се установява, че ищцата е пряко засегната от развилото се производство по реда на Закона за държавната собственост, в хода на което е отчужден описания по-горе недвижим имот, в който тя притежава 15/108 идеални части от него. Съгласно чл. 34а, ал. 1 от Закона за държавната собственост /ЗДС/ отчуждаването на имоти частна собственост, предназначени за изграждането на национални обекти, се извършва с решение на Министерския съвет по предложение на министъра на регионалното развитие и благоустройството и министъра на финансите. Не се спори, че по реда на чл.32, ал.2, вр.ал.1 от ЗДС, за имота е определено равностойно парично обезщетение, в съответствие с предназначението на имотите преди влизането в сила на подробния устройствен план, съответно преди одобряването на подробен устройствен план, който предвижда изграждане на национален обект. Налице е бездействие на органа по задължение, произтичащо пряко от общото правило по АПК, тъй като органът е длъжен да приключи правоотношението като изплати дължимото обезщетение, съгласно задължението му, произтичащо в хипотезата на чл.39а, ал.2 от ЗДС, вр.чл.9, ал.1 от АПК. По този начин, от страна на задълженото лице е проявено бездействие,

пряко произтичащо от нормативен акт, защитата срещу което иск, с правно основание чл.256, ал.1 от АПК, а не оспорване на мълчалив отказ, както бе първоначалният петитум. Производството по този ред дава процесуална възможност за защита на гражданите и организациите срещу бездействието на администрацията, в хипотезата, когато органите са задължени да извършат предписани от нормативен акт действия. В този случай на задължението на административния орган, произтичащо пряко от нормативен акт, следва да съответства на регламентирано от същия нормативен акт субективно право на гражданин или организация. Следователно необходимо е наличие на такова административно правоотношение, при което да е налице защитимо от закона субективно право, което да може да бъде реализирано директно по силата на правна норма чрез съответстващо му действие от страна на административния орган, определен от правна норма. Предявеният иск е основателен и като такъв ще се уважи.

По аргумент от чл. 256, ал. 3 от АПК, съдът ще определи 14 дневен срок за произнасяне на органа по заявлението и неговото уважаване, считано от влизане в сила на съдебното решение по делото.

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сторените по делото разноси, в размер на 564,32лв., от които сумата от 163,73лв. държавна такса за производството пред Софийски районен съд, сумата от 385,59лв. заплатен адвокатски хонорар, както и сумата от 15лв. държавна такса по частна жалба пред СГС, своевременно поискани до приключване на устните състезания.

Така мотивиран и на основание чл.256, ал.3 от АПК Административен съд София – град, II о., 28-ми състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 256, ал. 1 от АПК областния управител на Област С., да се произнесе по молба с вх.№ 94-00-8195/28.08.2018г., подадено от Н. Я. Я., като приключи отчуждителното производство с изпадане на дължимото обезщетение в размер на 4093,19лв., определено с Решение на № 438/12.06.2015г. на Министерски съвет, съобразно задължението му по чл. 39а, ал. 2, вр.ал.1 от ЗДС.

ОПРЕДЕЛЯ 14 (четирнадесет дневен) срок за произнасяне на областния управител на Област С. по посоченото заявление, считано от влизане в сила на съдебното решение.

ОСЪЖДА Областна администрация на Област С. да заплати на Н. Я. Я., с ЕГН [ЕГН], сторените по делото деловодни разноси, в размер на 564,32лв.

Решението подлежи на обжалване чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: